

определенной иерархической ролью каждого, органические системы адаптируются к нестабильным условиям. Значительная часть формальных должностных обязанностей в них отпадает, т.к. приходилось бы постоянно их пересматривать, а сотрудники решают свои конкретные задачи в свете задач предприятия. Развита вертикальные, горизонтальные и диагональные коммуникации. Взаимодействие между сотрудниками различных рангов напоминает скорее консультацию двух коллег, чем приказ начальника подчиненному. Считается, что основными типами адаптивных структур являются проектная организация, матричная организация и конгломераты. Крупные предприятия используют сложную составную структуру, состоящую из структур различных типов, но в основном это всё же бюрократические механистические структуры.

Некоторые проблемы бюрократических структур могут быть решены при введении органических (адаптивных) структур.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Андрей Везалий. О строении человеческого тела в семи книгах. В 2-х томах. (Серия «Классики науки»). Пер. с лат. В. Н. Терновского. Послесл. И. П. Павлова. М-Л.: издательство АН СССР, 1950—1954 гг.

УДК 330.133:657.421.3

Перерва П.Г.¹, Маслак М.В.², Свіщова Н.С.³

¹д.е.н., проф., завідувач кафедри менеджменту інноваційного підприємництва та міжнародних економічних відносин, НТУ «Харківський політехнічний інститут», Україна

²к.е.н., доц., доцент кафедри менеджменту інноваційного підприємництва та міжнародних економічних відносин, НТУ «Харківський політехнічний інститут», Україна

³аспірант, НТУ «Харківський політехнічний інститут», Україна

ДОСЛІДЖЕННЯ МЕТОДІВ ВИТРАТНОГО ПІДХОДУ ДО ВАРТІСНОГО ОЦІНЮВАННЯ ОБ'ЄКТІВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ

Існує цілий ряд проблем в сфері вартісних характеристик об'єктів інтелектуальної власності (ОІВ) і однією з найбільш важливих при цьому було і залишається питання, пов'язане з визначенням ціни, яка необхідна для визначення справедливої винагороди автора, визначення плати за використання виключних прав з боку її покупця, і для визначення величини виплат державі у вигляді мита та податків. В даний час в цьому напрямку використовуються три основні підходи до проведення вартісної оцінки - витратний, ринковий і прибутковий, кожен з яких має свої різновиди.

Витратний підхід - ґрунтується на вивченні можливостей інвестора в придбанні ОІВ і виходить з того, що покупець не заплатить за об'єкт суму більшу, ніж та, в яку обійдеться отримання аналогічного за призначенням і якості об'єкта. Такий підхід може призвести до об'єктивних результатів, якщо є можливість оцінити величину витрат на створення аналогічного об'єкта і його зносу за неодмінної умови відносної рівноваги попиту та пропозиції на ринку. Вартість, визначена з його допомогою, як правило, обмежує нижній рівень ціни ОІВ, оскільки розробник не може бути зацікавлений у продажу об'єкта, якщо запропонована покупцем ціна не відшкодовує всіх його витрат.

Визначення ринкової вартості з використанням витратного підходу включає такі основні процедури:

а) визначення суми витрат на створення нового об'єкту, аналогічного об'єкту оцінки;

б) визначення величини зносу об'єкта оцінки по відношенню до нового аналогічного об'єкту оцінки;

в) розрахунок ринкової вартості об'єкта оцінки шляхом вирахування із суми витрат на створення нового об'єкту, аналогічного об'єкту оцінки, величини зносу об'єкта оцінки.

Основні методи витратного підходу: метод індексації витрат та метод вартості створення, які засновані на витратах, необхідних для створення аналогічного об'єкта.

Метод індексації витрат полягає в індексації фактично понесених правочасником в минулому витрат на створення оцінюваного об'єкта інтелектуальної власності до дати оцінки. При проведенні індексації слід керуватися індексами зміни цін по елементах витрат. При відсутності доступної достовірної інформації про індекси зміни цін за елементами витрат можливе використання індексів зміни цін по відповідних галузях промисловості або інших відповідних індексів. Основна складність використання даного методу полягає в тому, що отримати точні індекси коригування витрат за елементами витрат по всіх роках досить складно, а іноді і зовсім неможливо.

Метод вартості створення полягає в калькулюванні в цінах і тарифах, що діють на дату оцінки, всіх ресурсів (елементів витрат), необхідних для створення аналогічного ОІВ.

Основні етапи методу вартості створення:

1. Визначається повна вартість заміщення або повна вартість відновлення даного ОІВ.

2. Визначається величина коефіцієнта, що враховує ступінь морального старіння нематеріального активу, або розраховується сукупний знос.

3. Розрахунок ринкової вартості ОІВ (з урахуванням зносу).

Головний недолік у використанні витратного підходу полягає в тому, що ринкова вартість ОІВ часто не пов'язана з їх первісною вартістю, і може як перевищувати її, так і опускатися нижче в залежності від ряду факторів: ступеню захищеності патентом ОІВ; кількість загальнодоступної інформації до фактичних витрат на створення ОІВ; термін існування ОІВ та ін.

Проте, даний метод необхідно використовувати, так як в Україні оцінка ОІВ вважається однією із спеціалізацій в області професійної оцінки, а професійний оцінювач зобов'язаний застосовувати всі три підходи, включаючи витратний; існують практичні ситуації, коли оцінка нематеріальних активів на основі витратного підходу дійсно має сенс (наприклад, оцінка прав на програмне забезпечення функціонального призначення).

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Ивлиева Н.Н., Шишляев Д.В. Оценка стоимости нематериальных активов и интеллектуальной собственности / М., Московская финансово-промышленная академия. – 2006, 207 с.
2. Pererva P.G., Kocziszy György, Szakaly D., Somosi Veres M. Technology transfer. Kharkiv-Miskolc: NTU «KhPI», 2012. 668 p.
3. Перерва П.Г. Управління маркетингом на машинобудівному підприємстві. Навч.посібник.- Харків : «Основа», 1993.- 288с.
4. Перерва П.Г., Гочарова Н.П., Яковлев А.И.Маркетинг инновационного процесса. Учебное пособие - Киев: ВИРА-Р. 1998.- 267с.
5. Перерва П.Г., Коциски Д., Верес Шомоши М., Кобелева Т.А. Комплаенс программа промышленного предприятия.– Харьков-Мишкольц : ООО «Планета-принт», 2019. – 689 с.

УДК 334.72

Плинокос Д.Д.¹, Остряноко К.В.², Глова О.О.³

¹к. е. н., доц., доцент кафедри підприємництва, торгівлі та біржової діяльності, НУ «Запорізька Політехніка», Україна

²здобувач вищої освіти, НУ «Запорізька Політехніка», Україна

³здобувач вищої освіти, НУ «Запорізька Політехніка», Україна

ОРГАНІЗАЦІЯ БІЗНЕСУ З ВИКОРИСТАННЯМ СУЧАСНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТА СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ

Соціальні мережі перетворюються з розважальних каналів та соціальних мереж в майданчики для організації бізнес процесів, пошуку ділових партнерів, створення нових компаній. Започаткування бізнесу в мережі Інтернет набуває все більшої популярності в зв'язку з карантинними обмеженнями пов'язаними з COVID-19.